

Arrest

nr. 240 477 van 3 september 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. GOVAERTS, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 16 januari 2018 toe op het Belgische grondgebied en diende op 18 januari 2018 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 31 oktober 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bezit de Iraakse nationaliteit, bent een etnische Koerd, en bent op 5 oktober 2000 in Kirkuk (provincie Tameem) geboren. Tot 2007 woonde u in de wijk Hurriya, daarna verhuisde u met uw familie naar een woning in de wijk Panja Ali. U liep school tot het eerste middelbaar. In 2015 overleed uw moeder tijdens een operatie aan haar schildklier. Nadien werkte u in de snoepwinkel van uw vader.

Op 16 oktober 2017 vielen de troepen van Hashd al-Shaabi ('Popular Mobilization Units') Kirkuk binnen. Een groot deel van de Koerdische bevolking verliet de stad en vluchtte naar de Koerdische Autonome Regio ('KAR'). Uw vader, die bij de KDP ('Koerdische Democratische Partij') was aangesloten drong er op aan dat u samen met hem de wapens zou opnemen. U weigerde.

De volgende dag, op een moment dat u buitenshuis was, vielen leden van een sjiitische militie jullie woning binnen. Ze arresteerden uw vader en namen hem mee. Uw tante F.(...), die getuige was van de arrestatie, belde u op en vertelde wat er was gebeurd.

In de dagen nadien arresteerden de sjiitische milities willekeurig jonge mannen en plunderden ze winkels en woningen. Op 21 oktober 2017 wou u naar uw winkel om er documenten en spullen op te halen. Bij een controlepost van Hashd al-Shaabi werd u tegengehouden en de doorgang ontegenzeggd. U ging in discussie en werd geslagen. Nadien vernam u dat de winkel was geplunderd.

Na deze gebeurtenissen besloot u het land te verlaten. Op 4 januari 2018 reisde u per taxi naar Suleymaniyah (KAR), waar u onder uw eigen identiteit en middels uw paspoort het vliegtuig naar Istanbul nam. De volgende dag nam u plaats in een vrachtwagen die per schip naar Italië werd gebracht. Op 10 januari 2018 werden uw vingerafdrukken genomen in Triëste, Italië. Vervolgens reisde u door naar België, waar u op 17 januari 2018 als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 3 oktober 2018 vernam u via uw tante F.(...) dat uw vader op 1 oktober 2018 verminkt en vermoord was teruggevonden in Kara Hanjir, op de weg naar Suleymaniyah.

Op 18 oktober 2018 werd jullie woning binnengevallen door gemaskerde mannen. Ze hadden documenten bij om hun inval te legitimeren en waren op zoek naar u.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart dd. 29/9/2010, nationaliteitsbewijs dd. 27/04/2015, kopie geboorteakte, overlijdensakte moeder dd. 25/06/2015, kopie paspoort tante, kopie identiteitskaart tante, kopie woonstkaart tante, kopie van twee pagina's uit paspoort van uw zussen, verzendbewijzen TNT, foto's graven van ouders, en badge KDP vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming heeft het CGVS beslist dat u niet in aanmerking komt voor toekenning van de vluchtelingenstatus.

U maakt niet aannemelijk dat uw vader omwille van zijn KDP-lidmaatschap werd gearresteerd en werd vermoord.

Uw verklaringen over zijn lidmaatschap bij KDP kunnen geenszins overtuigen. Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de activiteiten van uw vader voor de partij, geraakt u niet verder dan te stellen dat hij in 2007 een huis kreeg van de KDP, dat hij deelnam aan alle militaire activiteiten van KDP, en dat hij niet geliefd was bij de Turkmeens of Arabische bevolking. Nadien voegt u er aan toe dat hij maandelijks een bedrag van 600.000 Iraakse dinar kreeg, en wat 'dingen voor hen heeft gedaan'. Uw vader zou eten gekocht hebben voor de partij en maaltijden hebben bereid. Verder kreeg hij een wapen van hen en vroeg

uw moeder tevergeefs dat hij zijn activiteiten zou staken. Volgens u deed uw vader zonder aarzelen wat de partij hem vroeg (zie CGVS, p. 12). Deze eerder algemene verklaringen, blote beweringen, kan u echter niet verder toelichten wanneer er in detail wordt getreden. U kan namelijk niet toelichten welke rang uw vader had bij de KDP of welke positie hij binnen de partij bekleedde. Evenmin kan u verduidelijken met wie van de partij hij samenwerkte of wat uw vader precies deed om het loon te krijgen. U weet ook niet waarom uw vader een huis cadeau kreeg van de KDP. Gevraagd naar de militaire activiteiten van uw vader geraakt u niet verder dan dat uw vader vaak naar Erbil moest en dat hij in 2016 deelnam aan operaties tegen IS. U kan echter geen details geven over uw vader zijn deelname aan de gevechten tegen IS. U geeft enkel algemene informatie over het strijdverloop, wat geenszins aantoonst dat uw vader effectief bij de strijd betrokken was (zie CGVS, p. 12-13).

De twijfels worden versterkt door de vaststelling dat KDP niet tussenkwam toen uw vader, die volgens u nochtans erg betrokken was bij de partij en veelvuldig contact had met de KDP-kantoren in Kirkuk en Erbil, in de problemen kwam. U stelt ook dat uw familie na zijn verdwijning geen contact zocht met de partij, wat merkwaardig is aangezien zijn lidmaatschap tot zijn verdwijning had geleid. Evenmin kwam de partij tussen toen uw vader dood werd teruggevonden. U verklaart weinig meer dan dat KDP uw vader in de steek heeft gelaten (zie CGVS, p. 17). Dit is niet geloofwaardig. Er kan redelijkerwijs worden verwacht dat KDP, die nog steeds sterk aanwezig is in de regio, in zekere mate zorg draagt voor haar leden en diens familie en dat verdwijningen van hun leden minstens geregistreerd worden.

U legt geen overtuigend bewijs voor die uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent het KDP-lidmaatschap kunnen wegnemen. U beschikt enkel over een badge om uw verklaringen te ondersteunen. Deze badge heeft echter geen enkele bewijswaarde. In de eerste plaats omdat het zeer merkwaardig is dat u deze badge pas op 11 maart 2019, meer dan een jaar na uw verzoek om internationale bescherming en pas weken na uw persoonlijk onderhoud, heeft voorgelegd. Bovendien bevat de badge een opvallende spellingsfout in de Engelstalige hoofding op de achterkant ('Kurdisan' in plaats van 'Kurdistan') en zijn bepaalde zaken niet ingevuld (datum en geldigheidsdatum). De badge is weinig meer dan een geplastificeerde print-out met foto, waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden geverifieerd. Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat er op grote schaal wordt gefraudeerd met dergelijke documenten waardoor deze pas enige bewijswaarde hebben wanneer ze worden ondersteund door precieze en geloofwaardige verklaringen, quod non (zie administratief dossier).

Evenmin is het geloofwaardig dat uw vader werd gearresteerd door een sjiitische militie. Uw verklaringen hieromtrent kunnen niet overtuigen. U laat uitschijnen dat uw vader omwille van zijn lidmaatschap van KDP werd gearresteerd, maar het is niet geloofwaardig dat uw vader bij KDP was. Het motief voor zijn arrestatie valt dus weg. Vervolgens kan u weinig concreets vertellen over de arrestatie. U was zelf niet aanwezig maar had via uw tante Faseeha een ooggetuige bij wie u verhaal kon halen. Desondanks geraakt u niet verder dan zeer algemene verklaringen, met name dat het om gewapende personen ging, dat ze uw vader tegen de grond duwden, hem blinddoekten en boeiden, en dat ze de inboedel van de woning vernielden. Ze verplaatsten zich in een zwarte hummer met vlaggen van sjiitische geestelijken (zie CGVS, p. 15-16). Hoewel de vraag meermaals wordt herhaald kan u geen bijkomende details geven. Er kan dus met recht en rede worden gesteld dat uw verklaringen nergens het algemene overstijgen. Bovendien is het zoals gezegd zeer opmerkelijk dat jullie, gesteld dat uw verhaal op de waarheid zou berusten, in dergelijke omstandigheden de KDP niet opzochten of beroep deden op hun hulp. Evengoed is het merkwaardig dat jullie de arrestatie en verdwijning van uw vader naar eigen zeggen meldden bij de politie maar dat u daar geen schriftelijke neerslag van voorlegt. Meer nog, u weet de arrestatie van uw vader op geen enkele manier te staven. Bovendien weet u niet welke pogingen uw familie heeft ondernomen om uw vader terug te vinden, om uw verklaringen daarna aan te passen en te verklaren dat jullie geen informatie durfden inwinnen (zie CGVS, p. 17). Er mag nochtans worden verwacht dat u coherente en precieze verklaringen kan afleggen over de zoektocht naar uw vader.

Het is ook niet geloofwaardig dat uw vader in de door u beschreven omstandigheden om het leven kwam. Niet enkel omdat zijn arrestatie ongeloofwaardig is maar ook omdat u niet kan verklaren waarom een sjiitische militie uw vader arresteerde om hem vervolgens quasi een jaar in leven te houden vooraleer hem te verminken, te vermoorden, en zijn lijk op straat achter te laten. Hiermee geconfronteerd ontwijkt u de vraag en zegt u enkel dat jullie geen contacten of netwerk hebben om zoiets te achterhalen (zie CGVS, p. 17). Voorts is het zeer opmerkelijk dat de politie naar eigen zeggen tussenkwam bij de vondst van het levenloze lichaam maar dat u geen bewijs voorlegt van hun tussenkomst. Evenmin legt u de overlijdensakte van uw vader voor of beschikt u over andere officiële documenten die zijn overlijden bevestigen. U legt weliswaar foto's voor van grafzerken die volgens u toebehoren aan uw vader en moeder maar los van het feit dat deze foto's niet op authenticiteit of eventuele manipulaties kunnen

worden gecontroleerd, blijft de vaststelling dat u logischerwijs over officiële documenten betreffende zijn dood dient te beschikken en dat uw verklaringen over de omstandigheden van zijn dood allerm minst overtuigen. Moet daarbij opgemerkt worden dat de foto's hoogstens bevestigen dat uw vader op 1 oktober 2018 is overleden, zonder dat ze uitspraak doen over de omstandigheden van zijn overlijden of de doodsoorzaak. Laat staan dat zijn overlijden zou aantonen dat u voor vervolging dient te vrezen.

Het is vervolgens niet geloofwaardig dat u door Hashd al-Shaabi of sjiitische milities wordt gevisieerd.

U verbleef naar eigen zeggen tot uw vertrek uit Irak in de ouderlijke woonst te Panja Ali (zie CGVS, p. 7). In die periode waren er geen geloofwaardige indicaties dat u er door sjiitische milities werd gevisieerd met het oog op vervolging (zie CGVS, p. 15-18). De vaststelling dat u tot uw vertrek in dezelfde woning bleef is bovendien een indicatie dat u er zich niet gevisieerd voelde. Niet in het minst omdat uw zussen ook in Kirkuk wonen en er redelijkerwijs kan worden aangenomen dat u bij hen had kunnen onderduiken indien u zich gevisieerd voelde (zie CGVS, p. 10-11). Bovendien blijkt dat u op 4 januari 2018 probleemloos per taxi vanuit uw woning naar de KAR kon reizen, wat er evenmin op wijst dat u werd gevisieerd door Hash al-Shaabi of enige voorzichtigheid aan de dag moest leggen wanneer u zich in het openbaar begaf.

U beweert nog dat uw winkel op 17 oktober 2017 werd geplunderd maar u slaagt er niet in dit aan te tonen (zie CGVS, p. 16-17). Om te beginnen heeft u niet het minste begin van bewijs waaruit blijkt dat u of uw vader een winkel had (zie CGVS, p. 10), laat staan dat u bewijs heeft waaruit blijkt dat de winkel werd geplunderd. Uit uw verklaringen blijkt ook dat er in die periode op grote schaal werd geplunderd in de stad en dat dit voorval in die zin geenszins op een persoonsgerichte vervolging dient te wijzen (zie CGVS, p. 16). Bovendien is de eventuele plundering van uw winkel op zich onvoldoende zwaarwichtig om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Vervolgens verwijst u naar een incident aan een checkpoint waarbij Hashd al-Shaabi u de doorgang weigerde, u in discussie ging, u door hen werd geslagen, en u daarna mocht beschikken (zie CGVS, p. 16-17). Bij het invullen van de Vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat er op uw rug nog steeds littekens zichtbaar zijn, maar tot op heden legt u geen (medische) attesten voor om dit te bewijzen (zie Vragenlijst, vraag 3.5). U kan dus niet aantonen dat het incident werkelijk plaatsvond. Wat er ook van zij, het gaat om een geïsoleerd incident waarvan u en andere Koerdische jongens op dat moment het slachtoffer werden/konden worden (zie CGVS, p. 16-17). Op basis van een dergelijk incident kan niet worden besloten dat u persoonlijk wordt gevisieerd met het oog op vervolging. Bovendien is een dergelijk incident, hoe betreurenswaardig ook, op zich onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in die zin van de vluchtelingenconventie te worden beschouwd.

Het is verder niet geloofwaardig dat Hashd al-Shaabi op 18 oktober 2018 jullie woning binnenviel en naar u op zoek was (zie CGVS, p. 16). U verklaart dat hun inval het gevolg was van de arrestatie van uw vader. De arrestatie van uw vader is echter volstrekt ongeloofwaardig, wat ook de geloofwaardigheid van de inval onderuithaalt. Voorts kan u niet uitleggen waarom een sjiitische militie maanden na uw vertrek plots uit het niets uw woning binnenvalt en u tracht te arresteren. Als verklaring verwijst u naar de arrestatie van uw vader en zegt u dat hij mogelijks uw naam heeft doorgespeeld. Logischerwijs is dit niet geloofwaardig. Verder heeft u opnieuw geen begin van bewijs om uw ongeloofwaardige verklaringen alsnog geloofwaardig te maken (zie CGVS, p. 16, 18).

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend.

Evenmin zijn er redenen om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees

voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Noord-Irak te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olieinkomsten verloor. Na het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum kampt de regio met een zware politieke crisis en machtsstrijd tussen de Koerdische partijen, alsook een diepe economische crisis. De aanhoudende spanningen met de centraal-Iraakse regering omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, alsook de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden zet de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp, maar heeft tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden. Sinds 2016 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van IS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten sinds januari 2018 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold, voornamelijk in de provincie Suleymaniah. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Aan deze grondoffensieven kwam een einde nadat de Iraakse premier in september 2018 aan de federale grensautoriteiten de opdracht gaf de bewaking van de grens met Turkije te versterken. Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen Koerdische rebellen, opnieuw sporadisch aanvallen uit op de Noord-Iraakse, meer bepaald op KDPI-doelwitten. De aanval in september 2018, waarbij Iran het

hoofdkwartier van de KDPI viseerde, was de eerste Iraanse aanval waarbij er burgerslachtoffers te betreuren vielen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de KAR. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechte vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat dat etnische Koerden de KAR vrij kunnen binnenkomen en over het algemeen geen garantsteller meer moeten opgeven om door de veiligheidscontrole te komen. Hoewel er na de bomaanslag in Erbil in april 2015, restrictieve maatregelen werden ingevoerd met betrekking tot binnenkomst en verblijf in de KRG-regio, trof deze verstrenging in hoofdzaak Arabieren en meer bepaald alleenstaande Soennitische mannen.

Etnische Koerden die het geweld in Centraal-Irak ontvluchtten, kunnen zich voorts vrij vestigen in de KARregio. Zij hebben over het algemeen geen probleem om een verblijfsvergunning te bekomen. Volgens sommige bronnen dienen Koerden zelfs geen verblijfsvergunning aan te vragen en hebben zij op basis van hun Iraakse identiteitskaart en Koerdische identiteit recht op verblijf in de KAR. Het lokale Asayish-kantoor zal een veiligheids- en achtergrondcontrole uitvoeren, wat een aantal weken in beslag neemt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u voor uw definitief vertrek uit Irak meermaals de KAR heeft bezocht, met name Erbil en Suleymaniyah (zie CGVS, p. 9). Verder blijkt dat u bij vertrek probleemloos per taxi de KAR bent ingereisd (zie CGVS, p. 7). U geeft ook aan dat u er voordien al over nadacht om u in de KAR te vestigen maar dat u het uiteindelijk niet deed omwille van uw tante. Het is opmerkelijk dat ditzelfde argument u er dan niet van weerhield om naar Europa te reizen, wat veel verder afgelegen is dan de KAR. Voorts kan u niet toelichten waarom u als jonge Koerdische man uw leven niet zou kunnen verderzetten in een Koerdische regio op nauwelijks een tiental kilometer van uw eigen woning. U verklaart dat uw leven er in gevaar is, maar u haalt geen elementen aan waaruit dit blijkt. U verwijst naar uw asielmotieven maar deze zijn geheel ongeloofwaardig.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in Noord-Irak waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De andere door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie.

Uw identiteitsdocumenten en de (kopieën van) de identiteitsdocumenten van uw familie bevestigen hoogstens uw identiteit, nationaliteit, en herkomst. Die elementen staan momenteel niet ter discussie. Hetzelfde geldt voor de verzendbewijzen van TNT.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. (...)

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht in samenhang met artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Verzoeker bevestigt dat de bewijslast in beginsel op hem rust en dat hij samenhangende verklaringen moet afleggen, maar hij stipt aan dat de bewijslast niet zo ver gaat dat hij niet moet aantonen dat de gevreesde vervolging ook daadwerkelijk zal plaatsvinden. Verzoeker brengt in herinnering dat hij een Koerd is die geboren is in Kirkuk en daar zijn hele leven gewoond heeft, maar bij de inval van de *al Hashd-al-Shaabi* gevlucht is.

Volgens verzoeker stelt de commissaris-generaal ten onrechte dat geen geloof wordt gehecht aan het lidmaatschap van zijn vader bij de KDP omwille van zijn vage verklaringen. Hierbij oppert verzoeker dat hij nog erg jong was op het ogenblik van de feiten en zijn vlucht uit zijn land van herkomst en dat de bestreden beslissing ten onrechte geen bewijswaarde hecht aan de neergelegde badge die het lidmaatschap van zijn vader aantoont. Ook de arrestatie van zijn vader wordt niet geloofwaardig geacht, zo stelt verzoeker, waarbij hij zich het recht voorbehoudt om nog politiedocumenten bij te brengen die deze arrestatie bevestigen. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal ook dat het gegeven dat hij in zijn ouderlijk huis bleef wonen als een indicatie wordt beschouwd dat hij zich niet geviséerd zou hebben gevoeld.

Naar het oordeel van verzoeker werd onvoldoende rekening gehouden met zijn jonge leeftijd waardoor hij onder de indruk was van de omstandigheden tijdens het interview en misschien bepaalde zaken niet goed uitgelegd kreeg. De tegenstrijdigheden, zo stelt verzoeker, zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van zijn relaas te ondermijnen.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, meent verzoeker dat de algemene politieke en veiligheidssituatie in het noorden van Irak allesbehalve stabiel is, gewelddadigheden veelvuldig voorkomen en de terreurdreiging aanwezig blijft. Verzoeker stipt aan dat de verwerende partij verwijst naar landeninformatie die van februari en maart 2019 dateert, terwijl de houding van Turkije ten aanzien van de Koerden volgens hem agressiever is geworden. Verzoeker stelt dat de verwerende partij de huidige toestand had moeten onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.

2.2. Nieuwe gegevens

2.2.1. Middels een aanvullende nota van 31 juli 2020 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar de *“UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van mei 2019, naar de *“EASO Country Guidance note: Iraq”* van juni 2019, naar het *“EASO COI Report Iraq - Security situation”* van maart 2019, naar het *‘EASO COI Report Iraq – Internal mobility’* van 5 februari 2019, de *‘COI Focus Irak – De veiligheidssituatie van de Koerdische Autonome Regio’* van 20 november 2019 en de *‘COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig’* van 19 september 2019 (Aanvullende nota CGVS).

2.2.2. Ter terechtzitting legt de raadsman van de verzoekende partij een aanvullende nota neer waarin volgende (originele) stukken zijn opgenomen: de aangifte van de ontvoering van verzoekers vader door zijn tante van 18 oktober 2017, een klacht van zijn tante van 19 oktober 2018, een kennisgeving van de rechtbank van 29 september 2018, documenten inzake de huur van de winkel van verzoekers vader en een medisch verslag betreffende verzoeker van 15 januari 2020 (Aanvullende nota verzoeker, stukken 1-8).

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gesteld dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

De commissaris-generaal is van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling omdat zijn verklaringen over het KDP-lidmaatschap van zijn vader niet kunnen overtuigen, onder andere omdat aan de neergelegde badge weinig bewijswaarde kan worden gehecht en omdat het weinig geloofwaardig is dat zijn vader zou zijn gearresteerd door een sjiiitische militie en een jaar later zou zijn omgebracht. Vervolgens wordt het in de bestreden beslissing ongeloofwaardig geacht dat verzoeker door de *al Hashd-al-Shaabi* wordt geviseerd omdat hij tot aan zijn vertrek in zijn ouderlijke woonst bleef wonen en op 4 juni 2018 probleemloos per taxi naar de Koerdische Autonome Regio (hierna: de KAR) kon reizen. De commissaris-generaal wijst er verder op dat verzoeker niet kan aantonen dat zijn winkel zou zijn geplunderd of dat hij slachtoffer zou zijn geweest van een geweldsincident bij een *checkpoint* waarbij de *al Hashd-al-Shaabi* hem de doorgang weigerden, noch dat de *al-Hashd-al-Shaabi* zijn woning zouden zijn binnengevallen.

Betreffende de subsidiaire bescherming benadrukt verzoeker dat er op grond van artikel 48/5, §3, van de vreemdelingenwet in hoofde van verzoeker een redelijk intern vestigingsalternatief voorhanden is in de KAR. Op basis van de beschikbare landeninformatie stelt de commissaris-generaal vast dat er in de KAR voor burgers geen reëel risico op ernstige schade bestaat, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet en dat de KAR vlot bereikbaar is.

Tenslotte wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat de door verzoeker neergelegde identiteitsstukken gegevens betreffen die niet ter discussie staan.

2.5.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.5.4. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde te vrezen vermoord te worden omdat de stad Kirkuk na het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum in oktober 2017 in handen was gevallen

van de *al Hashd-al-Shaabi* en zijn vader, die actief lid was van de KDP, thuis werd gearresteerd (AD, stuk 18, Vragenlijst CGVS, 26 maart 2018, vragen 4-5). Verzoeker stelde op 4 januari 2018 Kirkuk verlaten te hebben (*Ibid.*).

2.5.6. De Raad merkt op dat verzoekers Koerdische etnische origine *an sich* niet wordt betwist, maar dat zijn algehele geloofwaardigheid in het gedrang komt, onder meer omdat hij uiteenlopende verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats, die hij aanvankelijk in Tuz Khurmato (Saladin provincie) situeerde en naderhand in Kirkuk (AD, stuk 20, bijlage 26; AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 11 februari 2019, p. 4-5). Daarenboven legde verzoeker bijzonder vage verklaringen af over de politieke activiteiten van zijn vader, die nochtans de kern van zijn asielrelaas uitmaken. Zo stelde verzoeker dat zijn vader in 2007 een huis kreeg van de KDP en maandelijks een bedrag van 6000.000 Dirham ontving (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 11 februari 2019, p. 12), maar bleek hij totaal onwetend over de tegenprestaties die zijn vader zou moeten leveren om deze bezoldiging te rechtvaardigen (*Ibid.*, p. 12-13). Verzoeker bleek helemaal niets te kunnen meedelen over de rang van zijn vader of over diens activiteiten, noch over de personen met wie hij samenwerkte en evenmin over diens deelname aan de militaire activiteiten van de KDP tegen IS (*Ibid.*). Deze vaststellingen doen in belangrijke mate twifelen aan het waarheidsgetrouw karakter van verzoekers verklaringen in hun geheel.

Als stavingsstuk van de voorgehouden politieke activiteiten van zijn vader verzond de raadsman van verzoeker op 11 maart 2019, dus meer dan twee jaar na het indienen van het verzoek om internationale bescherming en ruim een maand na zijn persoonlijk onderhoud, een (originele) badge van zijn vader bij de KDP (AD, stuk 16, Documenten, badge KDP). De laattijdige neerlegging en de vastgestelde anomalieën, onder andere het ontbreken van de data en de opvallende spelfout in het Engels "*Kurdisan Democratic Party*", leiden tot de conclusie dat het niet om een authentiek document gaat. Zeker in combinatie met de beperkte informatie die verzoeker kan verstrekken over de activiteiten van zijn vader, dient te worden geconcludeerd dat er geen deugdelijk bewijs voorligt van de werkzaamheden van verzoekers vader voor de KDP.

Omwille van de ongeloofwaardigheid van de politieke activiteiten van verzoekers vader, kan evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hiervan een gevolg zouden zijn. Er dient ook te worden aangestipt dat verzoeker uitdrukkelijk ontkende dat er in de periode na de arrestatie van zijn vader nog zaken gebeurd zijn die erop wijzen dat verzoeker of zijn familie zouden worden gevisieerd (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 11 februari 2019, p. 17), waardoor zijn subjectieve vrees niet door objectieve elementen lijkt te worden ondersteund. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.5.7. In zijn middel weerlegt verzoeker de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal niet, maar tracht hij zijn vage verklaringen te vergoelijken door te wijzen op zijn jonge leeftijd. Aangezien verzoeker geboren is in 2000, was hij op het ogenblik van de voorgehouden arrestatie van zijn vader +/- 17 jaar oud, waardoor bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zijn jonge leeftijd hem niet zou hebben toegelaten zich nader te informeren over de activiteiten van zijn vader bij de KDP die tot diens arrestatie zouden hebben geleid. Ook door in zijn middel bijkomende politiedocumenten aan te kondigen, slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat zijn relaas wel degelijk geloofwaardig zou zijn.

2.5.8. Ter terechtzitting legt verzoeker een aantal bijkomende documenten neer (Aanvullende nota verzoeker). De Raad merkt op dat de politieke en gerechtelijke documenten, (Aanvullende nota, bijlagen 1-3), zouden dateren van 2017 en 2018 en verzoeker geen aannemelijke verklaring aanreikt waarom deze slechts op 10 augustus 2020 worden neergelegd. Bovendien zijn de bijlagen voorzien van een stempel "*Azadi police Stion*", die een opvallende spelfout in het Engels bevat, waardoor sterk aan de authenticiteit van de neergelegde inkjet-outprints kan worden getwijfeld. Uit de landeninformatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat documenten in Irak op grote schaal worden vervalst, zodat de neergelegde politieke en gerechtelijke documenten slechts zeer beperkte bewijswaarde hebben. Aangaande de documenten die betrekking hebben op de huur van de winkel door verzoekers vader, merkt de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal ter terechtzitting op dat niet wordt betwist dat verzoekers vader een snoepwinkel huurde (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 5-7). Bovendien is het volgens de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal zelfs niet uitgesloten dat deze winkel in het najaar van 2017 in de nasleep van het Koerdische referendum werd geplunderd, zoals verzoeker verklaarde, maar deze veralgemeende plunderingen kaderden niet noodzakelijk in een persoonsgerichte

vervolgning, zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag. Wat het medische attest betreft en de striemen op de rug die verzoeker ter terechtzitting toonde, dient te worden opgemerkt dat de vaststellingen van de externe arts van Fedasil geen informatie bevatten over de oorzaak van deze bleke littekens, waardoor het onduidelijk blijft waar, wanneer en op welke wijze verzoeker deze littekens heeft opgelopen. De ter terechtzitting neergelegde documenten zijn niet van aard om de motieven uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

2.5.9. Los van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas en de twijfel over verzoekers werkelijke herkomst uit Kirkuk, wordt in de beslissing toepassing gemaakt van een zogeheten intern vestigingsalternatief zoals bedoeld in artikel 48/5, §3, van de vreemdelingenwet waarin wordt bepaald dat er *“geen behoefte (is) aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst (...) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt”*. Aangezien verzoeker een initiatiefrijke valide jongeman is van Koerdische etnische origine, die geboren is uit Koerdische ouders (AD, stuk 18, Verklaring DVZ 26 maart 2018), zich geregeld naar Erbil en Suleymaniyah begaf tijdens feestdagen (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 11 februari 2019, p. 9), en bij zijn vertrek uit zijn land van herkomst zonder problemen vanuit Kirkuk naar Suleymaniyah ging om van daaruit via Bagdad naar Istanbul te vliegen (*Ibid.*, p. 7), die bovendien als minderjarige naar het Westen trok om internationale bescherming te vragen, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat hij zich desgevallend bij een terugkeer naar zijn land van herkomst in de KAR zou vestigen.

2.5.10. Ter terechtzitting acht de raadsman van verzoeker de toepassing van een intern vestigingsalternatief niet realistisch omwille van verzoekers jonge leeftijd, maar hij lijkt uit het oog te verliezen dat verzoeker reeds als minderjarige ondernemend genoeg bleek te zijn om een vliegtuigreis naar Istanbul te maken en naderhand als verstekeling op een vrachtschip de Middellandse Zee over te steken naar Italië en vervolgens naar België door te reizen.

2.5.11. In zijn middel levert verzoeker kritiek op de beoordeling van de veiligheidssituatie in de KAR. Verzoeker beoogt dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet langer actueel is en dat de houding van Turkije ten aanzien van de Koerden agressiever is geworden, maar hij brengt geen landeninformatie aan die van recentere datum is en die een ander licht zou werpen op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de KAR. Uit de landeninformatie die door de commissaris-generaal wordt opgenomen in de bestreden beslissing waaronder het *“EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation”* van maart 2019, die wordt bevestigd in de *“COI Focus Irak – De veiligheidssituatie van de Koerdische Autonome Regio”* van 20 november 2019, blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Er wordt aangestipt dat er politieke spanningen zijn en een economische crisis, die eerder weinig impact hebben op de veiligheidssituatie in de KAR, waar de terreurdreiging beperkt blijft. Betreffende de houding van Turkije wordt in de beslissing het volgende overwogen op basis van de landeninformatie: *“Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Aan deze grondoffensieven kwam een einde nadat de Iraakse premier in september 2018 aan de federale grensautoriteiten de opdracht gaf de bewaking van de grens met Turkije te versterken.”* Verzoeker levert geen concrete objectieve informatie aan waaruit zou blijken dat de Turken agressiever zijn geworden en verheldert hij evenmin welke elementen de commissaris-generaal nader had moeten onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.

2.5.12. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en verzoeker toont niet aan welke elementen door de commissaris-generaal niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een

reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN